

Idyllen 2

Gedicht 10

ἐργατῖναι ἢ Θερισταί

- [1] Ἐργατῖνα βουκαῖε, τί νῦν ὦζυρὲ πεπόνθεις;
[2] οὐθ' ἐὼν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύνῃ, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,
[3] οὐθ' ἅμα λαοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
[4] ὥσπερ οἷς ποιμένας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
[5] ποῖός τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσω ἅματος ἐσσή,
[6] ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
[7] Μίλων ὄψαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
[8] οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
[9] οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτα ἀνδρί;
[10] οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
[11] μὴδέ γε συμβαίῃ· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.
[12] ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
[13] ἐκ πίθῳ ἀντλῆῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.
[14] τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.
[15] τίς δέ τοι τᾶν παίδων λυμαίνεται; ἂ Πολυβῶτα,
[16] ἂ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳσι ποταύλει.
[17] εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
[18] μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖξειθ' ἂ καλαμαῖα.
[19] μωμᾶσθαί μ' ἄρχῃ τύ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλοῦτος,
[20] ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἴερως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ.
[21] οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον,
[22] καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλεω. ἄδιον οὕτως
[23] ἐργαζῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
[24] Μοῖσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινὰν μοι
[25] παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
[26] Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
[27] ἰσχνὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
[28] καὶ τὸ ἶον μέλαν ἐστὶ καὶ ἂ γραπτὰ ὑάκινθος,
[29] ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
[30] ἂ αἶξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
[31] ἂ γέρανος τῶροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.
[32] αἶθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
[33] χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,
[34] τῶς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἢ μᾶλον τύ,
[35] σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
[36] Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς,
[37] ἂ φωνὰ δὲ τρύχνης· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
[38] Ἡ καλὰς ἄμμι ποέων ἐλελήθει βούκος ἀοιδάς.
[39] ὥς εὔ τὰν ιδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
[40] ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
[41] θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ Λιτυέρσῃ.
[42] Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶον
[43] εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
[44] Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
[45] εἴποι· "σύκινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός."

[46] Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθους ἅ τομὰ ὕμιν
[47] ἢ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
[48] σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
[49] ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
[50] ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ,
[51] καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
[52] εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
[53] τὸν προπιεῖν ἐγγεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
[54] κάλλιον ὤπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
[55] μή τι τάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
[56] ταῦτα χρή μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεδεῖν,
[57] τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
[58] μυθίσδεν τᾶ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσα.

Gedicht 11

Κύκλωψ

[1] οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
[2] Νικία οὐτ' ἐγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον,
[3] ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
[4] γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.
[5] γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἐόντα
[6] καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλάμενον ἔξοχα Μοίσαις.
[7] οὕτω γοῦν ῥάιστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
[8] ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
[9] ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τῶς κροτάφως τε.
[10] ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις,
[11] ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
[12] πολλὰκι ταὶ ὀϊες ποτὶ ταύλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
[13] χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
[14] αὐτόθ' ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
[15] ἐξ ἀοῦς, ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
[16] Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον.
[17] ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
[18] ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὀρώων ἄειδε τοιαῦτα.
[19] ὦ λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ;
[20] λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἄρνός,
[21] μόσχῳ γαυροτέρα, σφριγανωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.
[22] φοιτῆς δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
[23] οἶχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆ με,
[24] φεύγεις δ' ὥσπερ ὄϊς πολὺν λύκον ἀθρήσασα.
[25] ἡράσθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
[26] ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοις· ὑακίνθινά φύλλα
[27] ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
[28] παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδέ τί πα νῦν
[29] ἐκ τήνῳ δύναιμαι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
[30] γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὦνεκα φεύγεις·
[31] ὦνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
[32] ἐξ ὥτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μία μακρά,
[33] εἷς δ' ὀφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χεῖλει.
[34] ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,

[35] κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
[36] τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώρῃ,
[37] οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεὶ.
[38] συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
[39] τὴν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἀμᾶ κήμαυτὸν ἀείδων
[40] πολλὰκι νυκτὸς ἄωρί· τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς
[41] πάσας μηνοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
[42] ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
[43] τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
[44] ἄδιον ἐν τῶντρω παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς.
[45] ἐντὶ δάφναι τῆνεϊ, ἐντὶ ῥαδινὰι κυπάρισσοι,
[46] ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
[47] ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδένδρεος Αἴτνα
[48] λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
[49] τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο;
[50] αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἤμεν,
[51] ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
[52] καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
[53] καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
[54] ὦμοι, ὅ τ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα,
[55] ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλασσα,
[56] αἱ μὴ τὸ στόμα λῆς, ἔφερον δέ τοι ἦ κρίνα λευκὰ
[57] ἢ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχουσιν.
[58] ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
[59] ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
[60] νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν κε μάθοιμι,
[61] αἰκά τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται,
[62] ὥς εἰδῶ, τί ποθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
[63] ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
[64] ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
[65] ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
[66] καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
[67] ἅ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτᾶ·
[68] οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ,
[69] καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἐόντα.
[70] φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μευ
[71] σφύζειν, ὥς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιῶμαι.
[72] ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
[73] αἶκ' ἐνθῶν θαλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
[74] ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
[75] τὰν παρεοῖσαν ἄμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
[76] εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
[77] πολλὰ συμπαίσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
[78] κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω
[79] δῆλον ὅ τ' ἐν τᾷ γᾶ κήγῶ τις φαίνομαι ἤμεν.
[80] οὔτω τοι Πολύφαιμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
[81] μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διᾶγ' ἤει χρυσὸν ἔδωκεν.

Gedicht 12

Αίτης

- [1] Ἦλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ;
[2] ἤλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
[3] ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μᾶλλον βραβίλοιο
[4] ἄδιον, ὅσσον οἷς σφετέρας λασιωτέρα ἄρνός,
[5] ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
[6] ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
[7] συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
[8] τόσσον ἔμ' εὐφρανas τὸ φανείς, σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
[9] ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὡς τις.
[10] εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
[11] νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
[12] θεῖω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
[13] φῶθ', ὁ μὲν εἴσπνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάσδων,
[14] τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὡς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἵταν.
[15] ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῷ. ἦ ῥα τότε ἦσαν
[16] χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὃ κἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
[17] εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα πέλοι, εἰ γὰρ ἀγήρῳ
[18] ἀθάνατοι, γενεαῖς δὲ διηκοσίαισιν ἔπειτα
[19] ἀγγείλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
[20] "ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω
[21] πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡιθέοισι μάλιστα."
[22] ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίῳνες
[23] ἔσσονθ' ὡς ἐθέλονται. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
[24] ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθευ ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
[25] ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας,
[26] διπλάσιον δ' ὠναςας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
[27] Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
[28] ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
[29] ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
[30] αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πράτῳ
[31] κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
[32] ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
[33] βριθόμενος στεφάνοισιν ἔαν ἐς μητέρ' ἀπῆνθεν.
[34] ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
[35] ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωτᾷ
[36] Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποίῃ
[37] πεύθονται μὴ φαῦλος ἐτήτυμῳ ἀργυραμοιβοί.

Gedicht 13

ῥΥλας

- [1] οὐχ ἀμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἔδοκεῦμες,
[2] Νικία, ὦ τινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο.
[3] οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
[4] οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες·
[5] ἀλλὰ καὶ ὠμφιτρώωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
[6] ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἦρατο παιδός,

[7] τῷ χαρίεντος Ὑλα, τῷ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
[8] καί νιν πάντ' ἐδίδαξε πατήρ ὡσεὶ φίλον υἱέα,
[9] ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
[10] χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὔτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο,
[11] οὔτ' ἄρ' ὅχ' ἅ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἀώς,
[12] οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοιτὸν ὀρῶεν,
[13] σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳ,
[14] ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
[15] αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
[16] ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
[17] Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
[18] πασῶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
[19] ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
[20] Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώϊνης,
[21] σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινε Ὑλας εὐέδρον ἐς Ἀργῷ,
[22] ἅτις κυανεῖν οὐχ ἤψατο συνδρομάδων ναῦς,
[23] ἀλλὰ διεξάιξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
[24] αἰετὸς ἐς μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.
[25] ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
[26] ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένου εἵαρος ἤδη,
[27] τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
[28] ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργῷ
[29] Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
[30] εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
[31] αὐλακας εὐρύνουντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.
[32] ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
[33] δειελινοί, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
[34] λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
[35] ἔνθεν βούτομον ὁξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.
[36] κῶχεθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
[37] αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
[38] οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
[39] χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
[40] ἡμένῳ ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
[41] κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίσαντον
[42] καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
[43] ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
[44] νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
[45] Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσας Νύχεια,
[46] ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν
[47] βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
[48] πασάων γὰρ ἔρωσ ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
[49] Ἀργεῖῳ ἐπὶ παιδί· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
[50] ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστῆρ
[51] ἀθρόος, ἐν πόντῳ, ναύταις δὲ τις εἶπεν ἐταίροις·
[52] "κουφότερ' ὦ παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πνευστικὸς οὖρος."
[53] νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσιν
[54] δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
[55] Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ
[56] ὥχετο, μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
[57] καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὴ χεῖρ.
[58] τρὶς μὲν Ὑλαν ἄυσεν, ὅσον βαρὺς ἤρυγε λαιμός·

[59] τρις δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
 [60] ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω.
 [61] ὡς δ' ὀπότ' ἠυγένειος ἀπόπροθι λίς ἐσακούσας†,
 [62] νεβροῦ φθεγξαμένης τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λίς
 [63] ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 [64] Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 [65] παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
 [66] σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
 [67] οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 [68] ναῦς γέμεν ἄρμεν' ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων,
 [69] ἰστία δ' ἡμίθειοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον
 [70] Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ἄ πόδες ἄγον ἐχώρει
 [71] μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 [72] οὕτω μὲν κάλλιστος Ὑλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
 [73] Ἡρακλῆν δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
 [74] οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργῶ,
 [75] πεζᾶ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

Gedicht 14

Κυνίσκας Ἔρωσ ἢ Θυώνιχος.

[1] χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. ἀλλὰ τὸ ταῦτά,
 [2] Αἰσχίνα. ὡς χρόνιος. χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;
 [3] πράσσομες οὐχ ὡς λῶστα Θυώνιχε. ταῦτ' ἄρα λεπτός,
 [4] χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι.
 [5] τοιοῦτος πρῶαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
 [6] ὠχρὸς κάνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἤμεν.
 [7] ἦρατο μὰν καὶ τῆνος, ἐμὶν δοκεῖ, ὀπτῶ ἀλεύρω.
 [8] παῖσδεις ὠγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκα
 [9] ὕβρισδει· λασῶ δὲ μανεῖς ποκα, θορίξ ἀνὰ μέσσον.
 [10] τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχᾶ ὀξύς,
 [11] πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν.
 [12] ὠργεῖος κῆγῶ καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
 [13] Ἄπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
 [14] ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
 [15] θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
 [16] εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
 [17] βολβὸς κτεῖς κοχλίας ἐξηρέθη. ἦς πότος ἀδύς.
 [18] ἦδη δὲ προῖόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
 [19] ὦτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 [20] ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
 [21] ἂ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
 [22] "οὐ φθεγξῇ; λύκον εἶδες· " ἔπαιξέ τις. "ὡς σοφός" εἶπε,
 [23] κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.
 [24] ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 [25] εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἤμεν.
 [26] τοῦτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
 [27] χάμιν τοῦτο δι' ὠτὸς ἔγεντό ποθ' ἀσυχᾶ οὕτως·
 [28] οὐ μὰν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 [29] ἦδη δ' ὦν πόσιος τοῖ τέσσαρες ἐν βάθει ἤμες,
 [30] χῶ Λαρισαῖος "τὸν ἐμὸν Λύκον" ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς,

[31] Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἅ δὲ Κυνίσκα
[32] ἔκλαι' ἑξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
[33] παρθένος ἑξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
[34] τᾶμος ἐγώ, τὸν ἴσαις τὸ θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
[35] ἤλασα, κάλλαν αὖθις. ἀνειρύσσασα δὲ πέπλῳς
[36] ἔξω ἀπώχετο θᾶσσον. "ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
[37] ἄλλός τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
[38] θάλπε φίλον. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ῥέοντι."
[39] μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
[40] ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν·
[41] ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
[42] ἰθὺ δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ἧ πόδες ἄγον.
[43] αἶνός θην λέγεταιί τις· ἔβα τάχα ταῦρος ἀν' ὕλαν.
[44] εἵκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
[45] σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθεται δύο, καὶ δύο μήνες,
[46] ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων. οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι,
[47] οἶδε. Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶκται.
[48] ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
[49] δύστηνοι Μεγαρῆες ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
[50] κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντ' αὖτε κεν εἰς δέον ἔρποι.
[51] νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
[52] χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
[53] οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὁ τᾶς Ἐπιχάλκῳ ἐρασθεὶς
[54] ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
[55] πλευσοῦμαι κήγῳ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος
[56] οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ὁ στρατιώτας.
[57] ὦφελε μὰν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὧν ἐπεθύμεις
[58] Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
[59] μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἶος ἄριστος,
[60] τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις ἐλευθέρῳ οἶος ἄριστος;
[61] εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
[62] εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
[63] πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
[64] οἷα χρὴ βασιλῆ'· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
[65] Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει
[66] λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
[67] τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
[68] ἧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
[69] πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
[70] λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἅς γόνυ χλωρόν.

Gedicht 15

Συρακούσiai ἢ Αδωνιάζουσai

- [1] Ἔνδοι Πραξινόα; Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ. ἔνδοι.
[2] θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίφρον Εὐνόα αὐτῇ.
[3] ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ἔχει κάλλιστα. καθίζευ.
[4] ὦ τᾶς ἀλεμάτῳ ψυχᾶς· μόλις ὕμνιν ἐσώθην
[5] Πραξινόα πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
[6] παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
[7] ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἐκαστάτῳ ὅσσον ἀποικεῖς.

[8] ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἔσχατα γὰρ ἔλαβ' ἐνθῶν
[9] ἱλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμες
[10] ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὁμοῖος.
[11] μὴ λέγε τὸν τεδὸν ἄνδρα φίλα Δίκωνα τοιαῦτα,
[12] τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.
[13] θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
[14] αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς.
[15] ἀπφῦς μὰν τήνος τὰ πρόαν (λέγομες δὲ πρόαν θην
[16] πάντα) νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
[17] ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
[18] χῶμος ταύτῃ ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
[19] ἐπταδράχμῳς κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
[20] πέντε πόκῳς ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
[21] ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περουατρίδα λάζευ.
[22] βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
[23] θασόμεναι τὸν Ἄδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
[24] κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.
[25] ὦν ἴδες, ὦν εἶπες καὶ ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ἰδόντι.
[26] ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς αἰὲν ἐορτά.
[27] Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
[28] θές πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν·
[29] κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
[30] ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολ' ἅπληστε.
[31] ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μευ τὸ χιτῶνιον ἄρδεις;
[32] παῦε. ὀκοῖα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
[33] ἃ κλᾶξ τὰς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὥδε φέρ' αὐτάν.
[34] Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχές ἐμπερόναμα
[35] τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσῳ κατέβα τοι ἀφ' ἰστῷ;
[36] μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
[37] ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
[38] ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. τοῦτο κάλ' εἶπες.
[39] τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
[40] ἀμφίθες. οὐκ ἀξῷ τυ τέκνον. μορμῷ, δάκνει ἵππος.
[41] δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χῶλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
[42] ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
[43] τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαζον.
[44] ὦ θεοί, ὅσσος ὄχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
[45] χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
[46] πολλὰ τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποιήται καλὰ ἔργα,
[47] ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδεὶς κακοεργὸς
[48] δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
[49] οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
[50] ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια, πάντες ἐρειοί.
[51] ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
[52] ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
[53] ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
[54] Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
[55] ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
[56] θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
[57] τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
[58] ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
[59] ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

[60] ἔξ αὐλᾶς ὦ μᾶτερ; ἐγὼν ὦ τέκνα. παρενθεῖν
 [61] εὐμαρές; ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
 [62] καλλίστα παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.
 [63] χρησμῶς ἅ πρεσβύτες ἀπώχετο θεσπίξασα.
 [64] πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.
 [65] θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὄσσοις ὄμιλος.
 [66] θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὸ
 [67] Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μή τι πλαναθῇς.
 [68] πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχευ Εὐνόα ἀμῶν.
 [69] οἴμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἦδη
 [70] ἔσχισται Γοργοῖ. πὸτ τῷ Διός, εἴτι γένοιο
 [71] εὐδαίμων ὦνθρωπε, φυλάσσεο τῶμπέχονόν μευ.
 [72] οὐκ ἐπ' ἐμὴν μέν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι· ὄχλος ἄθρως.
 [73] ὠθεῦνθ' ὥσπερ ὕες. θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.
 [74] κεῖς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
 [75] ἅμμε περιστέλλων. χρηστῷ κῶκτίρμονος ἀνδρός.
 [76] φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἅγ' ὦ δειλὰ τὸ βιάζευ.
 [77] κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὃ τὰν νυδὸν εἴπ' ἀποκλάξας.
 [78] Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,
 [79] λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
 [80] πότνι· Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
 [81] ποῖοι ζωογράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
 [82] ὡς ἔτυμ' ἐστάκυντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
 [83] ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὦνθρωπος.
 [84] αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
 [85] κλισμῷ, πρᾶτον ἱουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
 [86] ὃ τριφίλητος Ἄδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.
 [87] παύσασθ' ὦ δύσταντοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
 [88] τρυγόνες. ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
 [89] μᾶ, πόθεν ὦνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
 [90] πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;
 [91] ὡς δ' εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
 [92] ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
 [93] δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῷ τοῖς Δωριέεσσι.
 [94] μὴ φύη Μελιτῶδες ὃς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
 [95] πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεᾶν ἀπομάξης.
 [96] σιγᾶ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰεῖδεν
 [97] ἅ τᾶς Ἀργείας θυγάτηρ πολυίδρις αἰοδός,
 [98] ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
 [99] φθεγξεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἦδη.
 [100] δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας
 [101] αἰπεινὰν τ' Ἑρύκαν, χρυσῷ παίζοις· Ἀφροδίτα·
 [102] οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
 [103] μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὈΡαι.
 [104] βάρδισται μακάρων ὈΡαι φίλαι, ἀλλὰ ποθαιναι
 [105] ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι.
 [106] Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
 [107] ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 [108] ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 [109] τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναι,
 [110] ἅ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλένα εἰκυῖα
 [111] Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

[112] πὰρ μέν οἱ ὠρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρονται,
[113] πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
[114] ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
[115] εἶδατα δ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται,
[116] ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρω,
[117] ὅσσά τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
[118] πάντ' αὐτῷ πετεηνᾷ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.
[119] χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντι ἀνήθω
[120] δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἑρωτες,
[121] οἷοι ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
[122] πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὄζον ἀπ' ὄζω.
[123] ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
[124] αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδᾳ Διὶ παῖδα φέροντες.
[125] πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
[126] ἃ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν κατά βόσκων·
[127] "ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα."
[128] τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἀδωνίς
[129] ὀκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός.
[130] οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά.
[131] νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαιρέτω ἄνδρα·
[132] ἁῶθεν δ' ἀμές νιν ἅμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
[133] οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰὶνι πτύοντα,
[134] λύσσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
[135] στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς·
[136] Ἑρπεῖς ὦ φίλ' Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κεῖς Ἀχέροντα
[137] ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
[138] τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρωας,
[139] οὐθ' Ἑκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων,
[140] οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
[141] οὐθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
[142] οὐ Πελοπηιάδαι τε καὶ Ἀργεὺς ἄκρα Πελασγοί·
[143] ἴλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
[144] καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἡξεῖς.
[145] Πραξινοά, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἂ θήλεια.
[146] ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
[147] ὦρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
[148] χώνηρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
[149] χαῖρε Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Gedicht 16

Χάριτες ἢ Ἰέρων

- [1] αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοδοῖς,
[2] ὕμνεῖν ἀθανάτους, ὕμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
[3] Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰείδοντι·
[4] ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.
[5] τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἁῶ
[6] ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκῳ
[7] ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
[8] αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
[9] πολλὰ με τωθάζοισαι, ὅ τ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,

[10] ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
[11] ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
[12] ἔνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδρα, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἴκωνται.
[13] τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
[14] οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὥς πάρος ἐσθλοῖς
[15] αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
[16] πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρεϊ
[17] ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰδὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
[18] ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· "ἀπωτέρῳ ἢ γόνυ κνάμα·
[19] αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
[20] τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὅμηρος.
[21] οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν."
[22] δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
[23] κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
[24] ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ καὶ τινι δοῦναι ἀοιδῶν·
[25] πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
[26] ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
[27] μὴδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
[28] μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
[29] Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
[30] ὄφρα καὶ εἰν Αἶδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης,
[31] μὴδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
[32] ὥσει τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
[33] ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτῆμονα κλαίων.
[34] πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
[35] ἀρμαλὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
[36] πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
[37] μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
[38] μυρία δ' ἀμπεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσκειν
[39] ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
[40] ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν
[41] θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στρυγνοῦ Ἀχέροντος,
[42] ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες
[43] δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
[44] εἰ μὴ κεῖνος ἀοιδὸς ὁ Κῆιος αἰόλα φωνέων
[45] βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοῦς
[46] ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
[47] οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
[48] τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
[49] Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιάς Κύκνον ἔγνω,
[50] εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί;
[51] οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἐκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
[52] πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Αἶδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
[53] ζῶός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
[54] δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβὸς
[55] Εὐμαιος, καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
[56] ἔργον ἔχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
[57] εἰ μὴ σφεας ὦνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
[58] Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
[59] χρήματα δὲ ζῶοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
[60] ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἄονι κύματα μετρεῖν,
[61] ὅσσ' ἄνεμος χέρσωνδε μετὰ γλαυκᾷ ἀλὸς ὠθεῖ,

[62] ἢ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαιδέει πλίνθον,
[63] καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
[64] χαιρέτω δὲ τοιοῦτος, ἀνάρριθμος δέ οἱ εἶη
[65] ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἥμερος αὐτόν.
[66] αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
[67] πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
[68] δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
[69] σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
[70] κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος.
[71] οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
[72] πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
[73] ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, δὲ ἐμεῦ κεχρήσεται ἀοιδοῦ,
[74] ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
[75] ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου.
[76] ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
[77] οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν.
[78] ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
[79] ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν·
[80] ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἠρώεσσι
[81] ζώννυται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
[82] αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθάνᾳ
[83] κούρη θ', ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
[84] εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
[85] ἐχθροὺς ἐκ νάσσοιο κακὰ πέμψειεν ἀνάγκα
[86] Σαρδόνιον κατὰ κύμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
[87] τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
[88] ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
[89] δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
[90] ἀγροὺς δ' ἐργάζονται τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι
[91] μήλων χιλιάδες βοτάνᾳ διαπιανθεῖσαι
[92] ἀμπεδίον βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
[93] ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
[94] νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
[95] ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων
[96] ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
[97] λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἶη.
[98] ὕψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ
[99] καὶ πόντου Σκυθικοῖο πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τείχος
[100] ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
[101] εἷς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
[102] θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὰν Ἀρέθοισαν
[103] ὕμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
[104] ὦ Ἑτεόκλειοι θύγατρες θεαί, ὦ Μινύειον
[105] Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
[106] ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεόντων
[107] θαρσῆσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἰκοίμαν.
[108] καλλείψω δ' οὐδ' ὕμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
[109] ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰεὶ Χαρίτεσσιν ἅμ' εἶην.

Gedicht 17

ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον

- [1] Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
[2] ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν αὐδῶμεν αἰοδαῖς·
[3] ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
[4] καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἄλλων.
[5] ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
[6] ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
[8] ὑμνήσαιμ'· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
[9] Ἴδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
[10] παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
[11] τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
[12] οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
[13] Ἐκ πατέρων οἶος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
[14] Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
[15] βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἶός τε νοῆσαι.
[16] τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
[17] ἀθανάτοισι, καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
[18] δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδῶς
[19] ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
[20] ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο
[21] ἴδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
[22] ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδαισι,
[23] χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
[24] ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
[25] ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες.
[26] ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,
[27] ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
[28] τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἴοι κεκορημένος ἦδη
[29] νέκταρος εὐδόμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
[30] τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτραν,
[31] τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
[32] οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβης
[33] ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
[34] οἶα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
[35] ἔπρεπε θηλυτέραις, ὄφελος μέγα γειναμένοισι.
[36] τᾷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
[37] κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
[38] τῷ οὐπὼ τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
[39] ὅσσόν περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
[40] ἧ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεον· ὧδέ κε παισὶ
[41] θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
[42] ὅπποτε κεν φιλέων βαῖνη λέχος ἐς φιλεούσης.
[43] ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
[44] ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
[45] κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
[46] σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
[47] εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
[48] ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν

[49] κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
[50] ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπεδάσσαιο τιμᾶς.
[51] πᾶσιν δ' ἦπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
[52] προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
[53] Ἀργεῖα κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
[54] μισγομένα Τυδῆι τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
[55] ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
[56] Αἰακίδα Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
[57] αἰχμητᾶ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
[58] καί σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
[59] δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ἁῶ.
[60] ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
[61] Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
[62] ἡ δὲ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
[63] νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικῶς
[64] παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
[65] φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν·
[66] "Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
[67] Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
[68] ἐν δὲ μιᾷ τιμᾷ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
[69] Ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγυὺς ἐοῦσιν."
[70] Ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
[71] Ὡς ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾶ
[72] ἐς τρεῖς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
[73] Ζηνὸς που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίῳνι μέλονται
[74] αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
[75] γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δὲ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ,
[76] πολλὰς δὲ κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.
[77] μυρία ἀπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
[78] λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρῳ·
[79] ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
[80] Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
[81] οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
[82] τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
[83] τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
[84] δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
[85] τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀλήνωρ ἐμβασιλεύει.
[86] καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀραβίας τε
[87] καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
[88] Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
[89] σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπολέμοισί τε Καρσί,
[90] καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
[91] πόντον ἐπιπλῶντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
[92] καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
[93] πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ μιν ἀσπιδιῶται.
[94] χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
[95] ὄλβῳ μὲν πάντάς κε καταβρίθοι βασιλῆας·
[96] τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνέδον ἔρχεται οἶκον
[97] πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
[98] οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νεῖλον ὑπερβὰς
[99] πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾶν ἐστάσατο κώμαις,
[100] οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἐξάλατο ναὸς

[101] θωρηχθεῖς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησι·
 [102] τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
 [103] ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
 [104] ὧ ἐπὶ πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 [105] οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
 [106] οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίνονι χρυσὸς
 [107] μυρμάκων ἅτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
 [108] ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 [109] αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 [110] πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
 [111] πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολλὸν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 [112] οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
 [113] ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοδάν,
 [114] ὧ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 [115] Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀεῖδοντι Πτολεμαῖον
 [116] ἀντ' εὐεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 [117] ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 [118] τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 [119] ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 [120] ἀέρι πα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος·
 [121] μῦνος δὲ προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
 [122] στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
 [123] ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἷσατο ναοὺς·
 [124] ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 [125] ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 [126] πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὄγε μηρία καίει
 [127] μῆσὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 [128] αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὔτις ἀρείων
 [129] νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
 [130] ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 [131] ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 [132] οὐς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 [133] ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 [134] χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἴρις.
 [135] χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 [136] μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 [137] φθέγγομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γε μὲν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

Gedicht 18

Ἑλένης Ἐπιθάλαμιος

[1] Ἦν ποκ' ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι παρ Μενελάῳ
 [2] παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσιν
 [3] πρόσθε νεογράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 [4] δώδεκα ταὶ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαιναῶν,
 [5] ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κατεδέξατο τὰν ἀγαπητὰν
 [6] μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱός.
 [7] αἶδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισιν
 [8] ποσσὶ περιπλέκτοισι, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὑμεναίῳ.
 [9] οὕτω δὴ πρωιζέ κατέδραθες ὧ φίλε γαμβρέ;
 [10] ἦ ῥά τις ἐσσι λῖαν βαρυγούνατος; ἦ ῥα φίλυπνος;

[11] ἥ ῥα πολὺν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλευσ;
[12] εὐδεῖν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
[13] παῖδα δ' ἔἴην σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
[14] παῖσδ' ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
[15] κείς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἄδε.
[16] ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
[17] ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὅλλοι ἀριστέες, ὥς ἀνύσαιο.
[18] μούνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
[19] Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
[20] οἴα Ἀχαιιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα.
[21] ἥ μέγα κέν τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον.
[22] ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος ωυτός
[23] χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,
[24] τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
[25] τᾶν οὐδέν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ.
[26] Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
[27] πότνια νύξ τό τε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντοσ·
[28] ὧδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμῖν.
[29] πιεῖρα μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
[30] ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
[31] ὧδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
[32] οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδετα ἔργα τοιαῦτα,
[33] οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῶ
[34] κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
[35] οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι
[36] Ἄρτεμιν αἰδοῖσα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
[37] ὥς Ἑλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
[38] ὦ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἤδη,
[39] ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα
[40] ἐρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὺ πνέοντες,
[41] πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὥς γαλαθηναὶ
[42] ἄρνες γειναμένας ὄιος μαστὸν ποθέοισαι.
[43] πρᾶταί τοι στέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
[44] πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
[45] πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
[46] λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
[47] γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, (ὥς παριῶν τις
[48] ἀννείμῃ,) δωριστί· σέβου μ'· Ἑλένας φυτὸν εἰμί.
[49] χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
[50] Λατῶ μὲν δοίῃ, Λατῶ κουροτρόφος ὕμιν
[51] εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
[52] ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἀφθιτον ὄλβον,
[53] ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
[54] εὐδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
[55] καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἁῶ μῆπιλάθησθε.
[56] νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος ἀοιδὸς
[57] ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτριχὰ δειράν.
[58] Ὕμῃν ὦ Ὑμέναιε, γάμῳ ἐπὶ τῷδε χαρεῖης.

Gedicht 19

Κηριοκλέπτῃς

- [1] τὸν κλέπταν πότ' Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
[2] κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
[3] δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
[4] καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτῃ
[5] δείξεν τὰν ὁδύναν καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
[6] θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκᾳ τραύματα ποιεῖ.
[7] χά μᾶτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσὶ μελίσσαις;
[8] ὥς τυτθὸς μὲν ἔφυς, τὰ δὲ τραύματα χάλίκᾳ ποιεῖς.